

A belügyminiszter nem hagyta jóvá a Wenckheim-palota megvásárlását

Néhány hónappal ezelőtt a főváros tanácsa 9.5 milliárdért a Fővárosi Könyvtár céljára megvásárolta Wenckheim József gróf híres Baross uccai palotáját és menten ki is fizette az árát. Ez a palotavásárlás, bár a tanács előzőleg a városi pártok beleegyezését kikérte a dologban: a főváros közgyűlésén mégis zajos vitára adott alkalmat. A közgyűlés többsége ugyan hozzájárult a palotavásárláshoz, Bedő Mór dr. azonban megfellebbezte a közgyűlés határozatát és ma a belügyminiszter leiratban értesítette a fővárost, hogy bár véglegesen még nem határozott a Wenckheim-palota megvásárlása dolgában, de már előre is jelzi, hogy aligha lesz módjában a palotavásárlásról való közgyűlési határozatot jóváhagyni.

A Wenckheim-palota megvásárlása annak idején nagy meglepetést keltett, a közgyűlés foglalkozott a megvásárlás kérdésével: a vásár ellen különösen kétféle kifogást hangoztattak azok, akik helytelenítették a vásárlást.

Az egyik kifogás az volt, hogy a főváros drágán vette a palotát,

mert sokkal olcsóbban is megkaphatta volna: a másik pedig az volt, hogy

a Fővárosi Könyvtár céljára egyáltalában nem alkalmas ez a palota.

A szónokok, akik ehhez a kérdéshez hozzászóltak, elmondták, hogy körülbelül egy esztendő óta háztak már az ügynökök a

palota eladásával és 6—7 milliárdért kínálják a palotát. Felajánlották többi között a Nemzeti Múzeumnak is; másoknak is, de a Wenckheim-palota sokkal olcsóbb áron sem kellett senkinek. Végre a főváros akadt meg a horgon. A furcsa az volt ebben a városban, hogy

nagyon gyorsan csinálták,

mert állítólag a palota tulajdonosa csak egy-két héttel volt hajlandó szabadlani a várossal.

Éppen azért a polgármester pártközi konferenciára hívta össze a városi pártok vezéreit. A pártok vezérei hozzájárultak a palota megvásárlásához és így mielőtt a közgyűlés határozott volna,

a tanács azonnal ki is fizette a 9.5 milliárdot.

Annál meglepőbb volt aztán, hogy a közgyűlésen többen felszóltak és tiltakoztak a palota megvásárlása ellen. Elmondták, hogy ez a palota azonkívül, hogy drága, a Fővárosi Könyvtár céljaira egyáltalán nem alkalmas. Először azért nem, mert messze esik a város központjától; de nem alkalmas azért sem, mert ez a palota lármás, nagy forgalom közepén áll. A palota mellett szinte percenként robognak el a csilingelő villamosok s ez a folytonos csilingelés, ez a nagy zaj természetesen nagyon zavarná a könyvtárban a csendre áhító tudományos munkát. De van egy másik baj is. Az tudniillik, hogy ez a palota grófi lakásnak

épült és nem könyvtárnak. A palota első emelefe gazdagon aranyozott pompás tánctermekből áll, de már a második emeleten apró kis cselédszobák és inasszobák vannak, ahova vaskorlátos csigalépcsők vezetnek. Ezek a kis helyiségek egyáltalában nem alkalmasak könyvtári berendezésre; ezeket a cselédszobákat nem is lehet könyvtárrá átalakítani.

Másik probléma az átalakítás kérdése volt. A városházán kiszámították,

ha átalakítják könyvtár céljára a palotát, ez az átalakítás 570.000 pengőbe, vagyis több, mint 7 milliárdba kerül.

Nem városi szakértők viszont azt mondják, hogy az átalakítás jóval többbe kerülne, mint amennyiért a főváros a palotát megvásárolta. Erre a városházán az átalakítási költségeket 570.000-ról 250.000-re redukálták és elhatározták, hogy ezt a 250.000 pengőt három esztendő alatt állítják be a költségvetésbe. A folyó esztendő költségvetését tehát csak 90.000 pengő átalakítási költséggel terhelte volna.

Amint említettük, a tanács 200 millió korona híján ki is fizette gróf Wenckheim Józsefnek a palota vételárát. A 200 milliót biztosítékul tartotta vissza a város, mert a gróf kötelezte magát, hogy május elsejéig kilakoltatja a palota nyolc lakóját és szerez nekik új lakást. A kilakoltatásra most november elsejéig kapott hatádelőt a gróf, de lehet, hogy a kilakoltatásra egyáltalán nem kerül a sor, mert ebben a pillanatban az a helyzet, hogy

a kormány nem fogja jóváhagyni a palota megvásárlására vonatkozó közgyűlési határozatot.

Abban a leiratban, amely ma érkezett a városházára, a belügyminiszter bejelenti, hogy a főváros felterjesztését hozzászólás céljából átküldte a vallás- és közoktatásügyi minisztériumnak. Ott felülbírálták az adásvételi szerződést és

azt a szakvéleményt terjesztették a belügyminiszter elé, hogy a Wenckheim-palotát nem tartják alkalmasnak a Fővárosi Könyvtár céljaira,

mert egy könyvtárnak, amelyben tudományos munkával foglalkoznak, nagy csendre van szüksége, a Wenckheim-palota pedig a robogó kocsi és csilingelő villamosok nagy forgalma közepén áll.

A belügyminiszter leiratában azt is jelzi, hogy őt állásfoglalásában nem befolyásolja a fait accompli, amelyet a város a palota vételárának kifizetésével teremtett és

végleges elhatározását azoktól a felvilágosításoktól teszi függővé, amelyeket a főváros tanácsa a miniszteri leiratban foglalt és főként a palotavásárlás körülményeit érintő kérdésekre adni fog.

A belügyminiszter szívesebben venné későbbi állásfoglalásától függetlenül, ha a főváros új könyvtárpalota építésére szándékolja magát, a Wenckheim-palota megvásárlását pedig „visszacsinálná”.

A városházán a belügyminiszteri leirat nagy recenziust keltett és természetesen fájdalmasan fogadták a hírt a fővárosi könyvtárban is, ahol már készen állottak a költözésre. Nagy bajt a belügyminiszter állásfoglalása nem jelent, mert

az adásvételi szerződésben a főváros tanácsa kikötötte,

hogy amennyiben a belügyminiszter a közgyűlés határozatához nem járul hozzá, az adásvétel semmis és gróf Wenckheim József a kifizetett vételárát visszaadja.